

Børne- og socialministeriet
Nanna Julie Jørgensen
sm@sm.dk samt najj@sm.dk

Den 13. 02 2017
D.nr. 289746
Sagsbeh. tg_lev

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Hørings svar vedr.: Udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Landsforeningen LEVs målgruppe er børn, unge og voksne med udviklingshæmning og deres pårørende. Voksne med udviklingshæmning er uden for enhver tvivl den målgruppe, hvor flest mennesker vil blive berørt af lovforslagets konsekvenser i praksis, såfremt det vedtages. På denne baggrund fremsendes hermed et høringssvar, uagtet at Social- og børneministeriet har valgt ikke at opføre LEV på høeringslisten.

Dette høringssvar er i øvrigt vedlagt et bilag med høeringsbidrag fra pårørende og andre. Disse bidrag har LEV modtaget på seks dage, siden vi på vores hjemmeside åbnede for denne mulighed.

Indhold

1) Resume	2
2) Om det forudgående forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse	2
Undersøgelser dokumenterer manglende ledsagelse og forringelser	3
Arbejdsgruppe, beslutningsforslag mv., men manglende handling	3
Skræmmekampagne	4
3) Generelle bemærkninger	5
Målgruppe med skrøbelig retssikkerhedssituation	5
Udhuling af kerneydelsen.	6
Urimelig forskelsbehandling og angreb på kompensationsprincippet	7
Til gavn for færre og færre velhavende	7
Fravær af regulering og tilsyn	8
Ingen myndighedsinvolvering	9
4) Specifikke spørgsmål vedr. den konkrete forvaltning af tilkøb	10
Hvem er 'Døgntilbuddet'?	10
Gælder købelov og aftaleret?	11
Dobbelte regnskaber	11
5) Magtanvendelse	12

1) Resume

Landsforeningen LEV anbefaler, at lovforslaget forkastes i sin helhed.

Denne stillingtagen er baseret på vores vurdering af en lang række forhold omkring den foreslåede ordning:

- a) For det første er det LEVs klare vurdering, at lovforslagets tilkøbsmodel i praksis vil undergrave de rettigheder, som mennesker med udviklingshæmning i dag har til socialpædagogisk ledsagelse til ferieformål og lignende.
- b) For det andet finder vi, at den valgte tilkøbsmodel i praksis vil indebære helt urimelige og ekstremt høje handicaprelaterede merudgifter for en sårbar gruppe borgere, hvoraf stadig flere slet ikke vil have betalingsevne til tilkøb i den størrelsesorden, som må forventes.
- c) For det tredje finder vi det fuldkommen uacceptabelt, at den valgte tilkøbsmodel ikke indeholder nogen form for myndighedskontrol, klageadgang mv. med døgntilbuddets/botilbuddets salg af socialpædagogisk ledsagelse til en målgruppe med endog meget svage forudsætninger.
- d) For det fjerde finder vi, at forslaget rejser en lang række problemstillinger, som ikke er afklaret i forslaget. Det gælder eksempelvis spørgsmålet om, hvorvidt borgerens køb af socialpædagogisk ledsagelse vil være omfattet af almindelige aftaleretlige regler og om købeloven finder anvendelse i forbindelse med salget.
- e) For det femte finder vi, at forslaget savner en stillingtagen til – eller tydeliggørelse af – en række specifikke forhold omkring forvaltningen af tilkøbsmodellen i praksis. Det drejer sig blandt andet om Socialtilsynenes håndtering af den dobbelte regnskabsføring, som nødvendigvis må skulle finde sted i døgntilbuddene, samt om en nærmere definition af hvori "døgntilbuddet" består, samt hvordan det afgrænses i forhold til disse tilbuds placering i det kommunale styringshieraki mv.

Disse indvendinger uddybes umiddelbart under nedenstående afsnit, som sammenfatter det hidtidige forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse til mennesker med udviklingshæmning og tilsvarende handicap. Kendskabet til dette forløb er afgørende for forståelsen af LEVs indvendinger mod nærværende lovforslag.

2) Om det forudgående forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse

Som det vil være mange bekendt, har LEV været en aktiv aktør i den langstrakte debat, som er pågået om den lovstridige brugerbetalingspraksis, som især mennesker med udviklingshæmning blev udsat for i en årrække. Fra omkring 2011 stillede stadig flere pårørende spørgsmål til de ekstremt høje regninger, som deres pårørende med handicap modtog for ganske beskedne ferier.

Især blandt pårørende til yngre udviklingshæmmede med stort hjælpebehov var der flere, som både fandt det helt urimeligt – og økonomisk umuligt – at betale de op imod 20.000 kroner for fem dage i sommerhus, som mange botilbud op-

krævede, hvis beboerne skulle på ferie. Her var ikke tale om tilkøb, men om ren brugerbetaling. De pågældende borgere kunne ganske enkelt ikke få den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse i forbindelse med en ferie, med mindre de betalte løn og øvrige personaleomkostninger. Uanset, at de pågældende åbenlyst havde krav på denne ledsagelse efter de gældende regler i Serviceloven.

Det er LEVs entydige vurdering, at denne brugerbetalingspraksis eskalerede fra omkring 2010 og fremefter – altså sideløbende med, at landets kommuner gennemførte besparelser på personaleressourcerne i botilbud for mennesker med udviklingshæmning. Jo større besparelser – jo mere brugerbetaling, så at sige.

Undersøgelser dokumenterer manglende ledsagelse og forringelser

En langstrakt dialog mellem Socialministeriet, KL og Landsforeningen LEV om løsningen af denne uacceptable situation førte til, at KL gennemførte en undersøgelse blandt landets kommuner. Resultaterne af undersøgelsen blev endelig offentliggjort i 2014, og den dokumenterede, at ca. hver femte kommune havde fastsat et serviceniveau for socialpædagogisk ferie-ledsagelse til udviklingshæmmede m.fl. på nul dage årligt. I hele 12 kommuner var serviceniveauet for *både* ferie og fritidsaktiviteter sat til nul dage årligt.

En undersøgelse fra Socialpædagogerne, ligeledes offentliggjort i 2014, dokumenterede, at det siden 2011 var gået støt og markant tilbage med udviklingshæmmedes muligheder for at få bevilget den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse uden for deres botilbud, herunder til ferieformål – men bestemt ikke kun ferieformål. Undersøgelsen er blevet gentaget i 2016, og her dokumenteres det endnu engang, at udviklingshæmmedes muligheder for ledsagelse, forringes år efter år.

Arbejdsgruppe, beslutningsforslag mv., men manglende handling

Trods dokumentationen af disse åbenlyst urimelige – og lovstridige – forhold, er nærværende forslag om legalisering af tilkøb (brugerbetaling) det eneste bedrøvelige resultat af den hidtidige proces.

Flere forslag er ellers blevet fremført, herunder en ligestilling af mennesker med udviklingshæmning med et ledsagelsesbehov i forhold til ledsageordningen efter servicelovens § 97. I maj 2015 behandlede Folketinget eksempelvis et beslutningsforslag fra Enhedslisten med dette formål (B113) – dog uden, at det opnåede den fornødne tilslutning.

På baggrund af et andet beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti (B 190), som Folketinget vedtog i juni 2016, nedsatte Socialministeriet en embedsmandsarbejdsgruppe, som skulle belyse en række forslag til forbedring af mulighederne for socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie, udflugter og lignende. Arbejdsgruppen havde også deltagelse fra Finansministeriet, og den skulle analysere i alt fire 'løsningsforslag': 1) Indførelse af mulighed for tilkøb af ekstra socialpædagogisk ledsagelse, 2) Udvidelse af målgrupperne for ledsageordningerne (§ 97 og § 45), 3) Udvidelse af opsparingsreglerne i ledsageordningerne,

4) Minimumsrettigheder for ledsagelse til fem dages ferie for borgere på botilbud.

Analysen blev voldsomt forceret, og arbejdsgruppen afrapporterede mere end et halvt år før den deadline, som var fastsat i kommissoriet. Herved kunne rapporten indgå i de politiske forhandlinger om revision af serviceloven, som daværende social- og indenrigsminister, Karen Ellemann, igangsatte i efteråret 2016. Forhandlinger, som ministeren havde valgt også skulle omfatte nærværende forslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse.

Skræmmekampagne

Konklusionen fra Socialministeriets embedsmands-arbejdsgruppe var, at alle forslag undtaget 'mulighed for tilkøb', ville påføre kommunerne store ekstraudgifter. I den såkaldte 'beregning' af merudgifterne til udvidelse af målgruppen for § 97-ledsageordningen, påstod embedsmændene eksempelvis at merudgiften kunne blive op imod 2 mia. kroner årligt.

Embedsmandsrapportens opgørelse af disse ekstreme offentlige merudgifter har intet med virkeligheden at gøre. Men 'beregningerne' opfyldte alligevel sit tilsyneladende formål, nemlig at skræmme ordførerne i forhandlingen fra at overveje støtte til de forslag, som kunne styrke udviklingshæmmedes rettigheder til ledsagelse i relation til ferieformål og andet.

Embedsmændene havde således anlagt en række forudsætninger for beregningerne som enhver med blot en smule kendskab til området, ved er absurde. Den samlede målgruppe blev pustet voldsomt op, og enhedsomkostningerne i forbindelse med ledsagelse på en ferie blev sat absurd højt.

Således lagde ministeriet embedsmænd eksempelvis til grund ved beregningen af det offentliges merudgifter til en minimumsrettighed for ledsagelse til fem dages ferie (forslag nr. 4), at enhedsprisen ville være 42.000 kroner pr. borger, pr. uge. Embedsmændene antog i ramme alvor, at hver borger skulle ledsages af to pædagoger/medarbejdere i de fem dage. Et andet element i embedsmandsrapportens beregninger var at medtage en stor gruppe modtagere af socialpædagogiske bistand i eget hjem (§ 85) uagtet, at der åbenlyst er ganske få i denne del af målgruppen, som overhovedet har et ledsagelsesbehov, hverken efter § 85 eller § 97.

Det burde være indlysende for enhver, at man med sådanne forudsætninger opnår stærkt manipulerede tal for merudgiften. (se evt. <http://www.lev.dk/nyheder/2016/november/skraemmekampagne-om-udgifter-til-ledsagelse> for mere detaljeret kommentering af embedsmandsrapporten)

I LEV står vi tilbage med en svækket tillid til de fakta og beregninger, som er lagt frem i denne sag, og vi er forbløffede over, at et statsligt bureaukrati på denne måde anvendes til fremstilling af så misvisende data.

Det er naturligvis helt fair, hvis man ikke finder det politisk rimeligt med en styrket rettighedsbeskyttelse af mennesker med udviklingshæmning og andre med tilsvarende kognitive funktionsnedsættelser. Men diskussionen af denne politiske uenighed må kunne foregå på et tilstræbt objektivt og redeligt vidensgrundlag. Det har ikke været tilfældet i denne sag, hvilket efter LEVs opfattelse er et eksempel på alvorligt undergravning af den demokratiske debat – samt af tilliden mellem civilsamfundsorganisationer og staten.

3) Generelle bemærkninger

LEV anbefaler, at forslaget forkastes.

Denne anbefaling er baseret på LEVs indgående kendskab til mennesker med udviklingshæmning og de vilkår, traditioner og praksisser, som kendetegner den hjælp, som ydes i diverse botilbud og lignende, samt den kommunale sagsbehandling på området.

Målgruppe med skrøbelig retssikkerhedssituation

De færreste borgere i LEVs samlede målgruppe har forudsætninger for på egen hånd at varetage deres egen retssikkerhed i relationen med offentlige myndigheder. Langt, langt de fleste udviklingshæmmede har ingen forudsætninger for at læse og forstå en social afgørelse, indgive en ansøgning på eksempelvis socialpædagogisk støtte og ledsagelse, eller påklage en afgørelse og dermed få den behandlet i Ankestyrelsen.

Mange befinder sig derfor i praksis i en yderst skrøbelig retssikkerhedsmæssig situation. Det gælder især den del af målgruppen, som ikke har pårørende med ressourcer til at bistå dem i samspillet med den kommunale myndighed eller med bostedet. Kun en del af denne gruppe er tildelt en værge, og et værgemål er i sig selv sjældent nogen reel beskyttelse i forhold til retssikkerheden på det sociale område, idet mange værgemål er afgrænset til forvaltning af borgerens økonomiske forhold. Antallet af udviklingshæmmede uden reel mulighed for støtte fra pårørende (eksempelvis fordi forældre er afdøde, stærkt svækkede eller at kontakten er brudt) er ikke opgjort i undersøgelser, men de udgør antageligt mindst 3-4.000 personer.

Sammenholdes målgruppens forudsætninger med den stærkt svingende kvalitet i kommunernes sagsbehandling på handicapområdet, er der i bred almindelighed grund til dyb bekymring. Denne bekymring har et flertal af Folketingets partier da også udtrykt i flere tilfælde - eksempelvis ved et åbent samråd i Folketingets Social- og Indenrigsudvalg den 17. december 2015 om en praksisundersøgelse fra Ankestyrelsen ("Kommunernes visitation til tilbud efter serviceloven til borgere med sjældne handicap og erhvervet hjerneskade"). Praksisundersøgelsen påviste alvorlige fejl og mangler i hele 40 pct. af kommunernes afgørelser på tværs af en række ydelser, herunder socialpædagogisk bistand efter § 85.

LEV opfordrer til, at denne bekymring for sårbare borgeres retssikkerhed og dens velunderbyggede grundlag erindres i partiens stillingtagen til nærværende tilkøbsforslag, jf. nedenstående.

Ankestyrelsens principafgørelse (nr. 60-15) vil i et eller andet omfang sikre, at udviklingshæmmede, som formår at ansøge kommunen om ledsagelse, også fortsat kan få denne ledsagelses tildelt, uanset brugerbetalingsmuligheden. Men i mange kommuner vil det kræve, at borgeren er i stand til selv at ansøge og er klar over, at man kan klage og få sin afgørelse behandlet i Ankestyrelsen, hvis man får afslag. Som anført er dette langt fra en forudsætning, som generelt kan lægges til grund i forhold til LEVs målgruppe.

Samlet set er LEVs vurdering, at resultater af nærværende lovforslag vil være, at mennesker med den mest skrøbelige retssikkerhed, det største hjælpebehov og de svageste økonomiske forudsætninger, efterlades i en endnu mere udsat position.

Udhuling af kerneydelsen.

Belært af nyere historie, kan man med stor sikkerhed forudsige, at tilkøbsmuligheden i praksis vil undergrave de rettigheder, som udviklingshæmmede i dag har til den nødvendige ledsagelse i forbindelse med ferie og lignende.

Det skyldes en lang række forhold, men især det bedrøvelige faktum, at store dele af det samme flertal i Folketinget, som nu ønsker at indføre en tilkøbsmulighed, ved tidligere lejligheder har afslået at gennemføre lovgivning, der sikrer et effektivt og rettighedsbaseret minimumsniveau for den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse i forbindelse med ferie, udflugter og lignende (jf. tidligere anførte bemærkninger).

Lovforslagets henvisning til Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15 i bemærkningerne er sympatisk, men vil formentlig være helt uden effekt i praksis – i hvert fald i en betydelig andel af landets kommuner. Indførelsen af den foreslåede tilkøbsmodel vil således efter LEV vurdering, medføre "*...forringelser, reduktioner eller manglende visitation af den socialpædagogiske bistand efter servicelovens § 85, herunder ledsagelse, som kommunerne er forpligtet til at levere til målgruppen på baggrund af en konkret og individuel vurdering (forslagets bemærkninger, s. 5)*" Og disse forringelser vil efter LEVs vurdering ske, uanset besværgelserne i lovforslagets bemærkninger.

Bekymringen for, at brugerbetaling som den, der foreslås indført med dette lovforslag, vil udhule 'kerneydelsen' har tidligere været et standpunkt blandt flere af de partier, som nu støtter forslaget. I LEV har vi lille forståelse for, hvad der betinger dette holdningskifte.

Intet i nærværende lovforslag vil således forhindre en udvikling, hvor landets kommuner nedsætter deres serviceniveau for socialpædagogisk ferie-ledsagelse

(eksempelvis til nul dage årligt), og at der herefter sker en markant glidning i retning af ren brugerbetaling, ganske som vi så det i årene frem mod 2013/14.

Kommunerne skal, jf. lovforslaget, undlade, at begrunde nedsættelsen af serviceniveauet med henvisning til tilkøbsmuligheden. LEVs vurdering er, at langt de fleste kommuner magter at undgå den denne retoriske bommert og finde andre budgetmæssige begrundelser for forringelsen.

Dermed vil langt hovedparten af LEVs målgruppe stå tilbage i en markant ringere situation end før dette tilkøbs-lovforslags (eventuelle) ikrafttræden. En forringelse som vi antager, at partierne bag aftalen er indstillet på at tage ansvar for.

Urimelig forskelsbehandling og angreb på kompensationsprincippet

Efter LEVs vurdering er lovforslaget et markant brud med kompensationsprincippet i forhold til mennesker med handicap. Den foreslåede tilkøbsordning, vil indføre en direkte proportional sammenhæng mellem a) behovet for hjælp, pleje og støtte hos den enkelte borger, og b) den pris, som vedkommende vil komme til at betale for den nødvendige ledsagelse. Jo større handicap og deraf afledt hjælpebehov – jo højere pris for den nødvendige ledsagelse.

Personer med multihandicap, der har behov for meget hjælp, vil kunne ende med meget høje brugerbetalings-regninger for fem dages sommerhusferie i Danmark (op imod 40.000 kroner, hvis man skal tro 'beregningerne' fra socialministeriets arbejdsgruppe). Personer med mere beskedne hjælpebehov derimod, vil i mange tilfælde kunne dele hjælpen med medbeboere i deres botilbud, og vil dermed kunne slippe med en lavere regning for den nødvendige hjælp – dog fortsat langt over hvad alle andre vil skulle betale for en tilsvarende ferie.

Dette groteske forhold er afspejlet i forslaget bemærkninger til § 2, hvor det på side 12 blandt anføres: *"Der vil være forskelle på, hvilken ydelse beboerne har behov for at tilkøbe. Ydelsen vil således afhænge af borgerens funktionsniveau og kan variere fra begrænset hjælp fra én ledsager til massiv hjælp fra flere ledsagere."*

Det bedrøver Landsforeningen LEV, at et flertal af Folketingets partier tilsyneladende finder denne indbyggede effekt af forslaget acceptabel. Vi finder, at det i sig selv bør føre til en forkastelse af forslaget. Men hvis det alligevel fastholdes, må der tages politisk ansvar for at afbøde denne horrible effekt over for mennesker med en skæbne, som ofte er rigeligt byrdefuld i forvejen.

Til gavn for færre og færre velhavende

Der er næppe tvivl om, at den politiske støtte til nærværende lovforslag, blandt andet er betinget af synspunkter fra personalet i bosteder, hvor der bor udviklingshæmmede i generationerne over ca. 35-40 år. Blandt denne gruppe er der nemlig relativt flere borgere, som har oparbejdet en privatøkonomi, der er bedre end yngre og fremtidige generationers.

Mange i generationen over 35-40 år har således haft meget beskedne boligomkostninger i en lang årrække (små værelser i billige, men utidssvarende boliger/institutioner), samt beskedne daglige udgifter på grund af en mindre aktiv hverdag. Hertil kommer en samlet pensionsudbetaling (inkl. tillæg), som i en del tilfælde er højere end for førtidspensionister efter 2003.

I denne gruppe findes borgere, hvor personalet i deres botilbud vurderer, at de har rigeligt råd til at betale 200-500 pct. mere for deres ferie end alle andre.

Yngre udviklingshæmmede derimod rammes ekstremt hårdt af den foreslåede tilkøbsmodel. Der er i dag skønsmæssigt ca. 8.000 udviklingshæmmede med 'ny førtidspension' fra 2003. Denne gruppe erstatter gradvis førnævnte gruppe med pension fra før 2003, og med mindre de arver store beløb, modtager forsikringsudbetalinger mv., vil de umuligt kunne opspare de meget høje beløb til deres beskedne ferie.

Yngre udviklingshæmmedes boligudgifter er ikke sjældent i omegnen af 7.000 eller 9.000 kroner månedligt i relativt nybygget alment byggeri (almen ældreboliger), og den boligsikring, som de modtager med denne pensionstype er markant lavere end den boligydelse, som de lidt ældre udviklingshæmmede ofte modtager.

Fravær af regulering og tilsyn

En tilkøbsmodel, som den foreslåede, indebærer en helt uholdbar køb-salg-relation mellem ledelse og medarbejdere i botilbud og beboere med ofte meget svage forudsætninger for at gennemskue rimeligheden i transaktionen. Forslaget indeholder ingen tilsyns- eller kontroltiltag, som imødegår denne problematik.

Lovforslagets bemærkninger indeholder en lang række tilkendegivelser fra partierne bag forslaget. Det fremgår således eksempelvis, at det er "*... afgørende for aftalepartierne, at indførelse af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie ikke i sig selv må medføre forringelser, reduktioner eller manglende visitation af den socialpædagogiske bistand efter servicelovens § 85, herunder ledsagelse, som kommunerne er forpligtet til at levere til målgruppen på baggrund af en konkret og individuel vurdering.*" (side 2, vores understregning). Det fremgår ligeledes at aftalepartierne "*..ønsker (...), at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie skal ligge ud over den indsats efter servicelovens § 85, som beboeren er visiteret til i døgntilbuddet. Dette betyder, at tilkøbet skal ligge ud over den kerneydelse, som det kommunale eller regionale døgntilbud i forvejen skal levere.*" (s. 2, vores understregning).

Fælles for disse bemærknings-tilkendegivelser er, at de må betragtes som ganske uforpligtende i praksis. Lovforslaget indeholder nemlig ingen angivelser af, hvilke myndigheder eller andre, som skal tilse, at disse intentioner opfyldes i praksis.

Lovforslaget synes tvært imod kendetegnet ved at udfolde store bestræbelser på, at definere en tilkøbsmodel, hvor der ikke må finde nogen form for tilsyn eller kontrol, sted.

Ingen myndighedsinvolvering

Den foreslåede tilkøbsmodel relaterer sig til en ydelse, som er fastsat i Lov om Social Service, nemlig socialpædagogisk støtte efter § 85. Alligevel har man valgt, ikke at foretage en ændring af Serviceloven, som kunne opfylde det erklærede formål om at åbne for tilkøb. Man har derimod valgt at udforme en ny og helt selvstændig lov. Begrundelsen for dette noget atypiske valg af ny hovedlov, fremgår ikke af lovforslaget.

Uanset motiverne, må det imidlertid konstateres, at valget af en ny hovedlov frem for en ændring af den gældende servicelov, har en række konsekvenser, som vi formoder at forligspartierne hare gennemtænkt nøje. Men en ny hovedlov bliver tilkøbsmodellen nemlig reguleret helt uden om servicelovens generelle princip om myndighedsafgørelser, almindelige forvaltningsprincipper, klageadgang, tilsyn mv.

Det fremgår således af bemærkningerne til forslagets § 1, at *"kommunalbestyrelsen ikke [vil] skulle visiterer borgerne eller træffe afgørelse om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, ligesom der ikke vil være klageadgang for beboerne over en beslutning om ikke at give mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse."*

Begrundelsen for, at et døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse for adskillige tusind kroner til deres beboere ikke skal undergives kommunal myndighedskontrol og klageadgang, angives at være, at *"... det er afgørende for aftalepartierne, at mulighed for tilkøb besluttet og tilrettelægges i beboerens døgntilbud, fordi døgntilbuddet har de bedste forudsætninger for at tage stilling til, hvorvidt et ønske om tilkøb af ledsagelse til ferier vil kunne imødekommes, og såfremt ønsket kan imødekommes, hvordan tilkøbet af ferie kan organiseres. Hvis en beboer enten er utilfreds med døgntilbuddets levering af tilkøb til ferie eller mangel på samme, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at dette afklares gennem dialog med døgntilbuddet."* (s. 11)

Det bør måske tilføjes, at døgntilbuddet ikke blot *"... har de bedste forudsætninger for at tage stilling til, hvorvidt et ønske om tilkøb af ledsagelse til ferier vil kunne imødekommes"*. De nævnte døgntilbud vil *også* have de mest åbenlyse økonomiske og driftsmæssige interesser i, at beboerne foretager tilkøb. Tilbudene må ifølge forslaget ikke oparbejde nogen fortjeneste, men interessen vil eksempelvis kunne bestå i at fastholde personale og samlet omsætning, trods kommunale besparelser på tilbuddenes økonomiske ramme.

Denne latent problematiske salgs-interesse blandt døgntilbuddene må kunne erkendes af partierne bag nærværende forslag, uden derved at mistænkeliggøre samtlige døgntilbud. I LEV mener vi desuden at det bør give anledning til kritiske

overvejelser over, hvorvidt økonomiske transaktioner mellem døgntilbud og beboere i ti-tusind-kroners-klassen, er forsvarligt.

Denne problematik skærpes i øvrigt af forslagets meget brede målgruppeafgrænsning, hvor det anføres, at det er *„.en forudsætning for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, at det skal være beboerens eget ønske, og at dette ønske både kan tilkendes enten verbalt, non-verbalt eller gennem adfærd i øvrigt.“* (side 7).

Samlet finder LEV, at tilkøbsmodellen indebærer en alvorlig risiko for at ekstremt sårbare mennesker kommer i klemme i en interessemæssigt problematisk relation til deres botilbud/døgntilbud. At denne relation ifølge forslaget ikke undergives nogen form for tilsyn eller kontrol er både forbløffende og urovækkende. Hvis tilkøbsforslaget vedtages, finder LEV, at man som minimum bør etablere en eller anden tilsynsfunktion.

En sådan uvildig tilsynsfunktion (evt. henlagt i Socialtilsynene) kunne passende både tilse:

- a) At forvaltningen af tilkøbet trods alt finder sted under ordnede og gennemsigtige forhold,
- b) At tilkøb ikke finder sted, hvis borgernes rettigheder til ledsagelse efter serviceloven, ikke allerede er opfyldt.

Den i lovforslaget foreslåede regulering – som i realiteten er en ikke-regulering – er efter LEVs opfattelse uansvarlig.

4) Specifikke spørgsmål vedr. den konkrete forvaltning af tilkøb

Foruden ovenstående, samlede vurdering af den foreslåede tilkøbsordning, finder LEV at lovforslaget giver anledning til en række spørgsmål, som der ikke synes at være taget højde for. Foruden ovenstående, samlede vurdering af den foreslåede tilkøbsordning, så finder LEV, at lovforslaget giver anledning til en række spørgsmål, der ikke synes at være taget højde for. Disse søges gennemgået i det følgende:

Hvem er 'Døgntilbuddet'?

Afgrænsningen af kategorien 'døgntilbuddet' har central betydning for den nye lovs anvendelse i praksis. Det fremgår således blandt andet, at det er 'døgntilbuddet', som skal vurdere, om borgeren opfylder kriterierne for at kunne fortage tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, og om personale-situationen på ferien og tilbage i bostedet er forsvarlig etc.

Derfor bør lovforslaget forsynes med en mere præcis definition af hvori 'døgntilbuddet' består. Er det alene 'døgntilbuddets' ledelse (og på niveau?), der kan foretage disse vurderinger? Kan et 'døgntilbud' insistere på at ville sælge socialpædagogisk ledsagelse, uanset at dette ikke bakkes op af kommunalbestyrelsen i den kommune, som har ansvaret for driften af det pågældende tilbud? Og om-

vendt, kan en kommunalbestyrelse pålægge ledelsen af et 'døgntilbud' at sælge socialpædagogisk ledsagelse?

Gælder købelov og aftaleret?

LEV er som anført ganske urolig over det fuldkomne fravær af tilsyn med den måde, som bosteder/døgntilbud forvalter salget af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere med betydelige kognitive funktionsnedsættelser på. Vi finder det desuden ganske uklart om almindelige aftaleretlige og køberetlige regler finder anvendelse i relation til døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere.

Kan en beboere, som har købt serviceydelsen, socialpædagogisk ledsagelse, af sit døgntilbud, jf. denne lov, klage over manglende levering, kvalitet eller lignende til forbrugerklage-myndigheder? Gælder markedsføringslovgivningens regler for døgntilbuddets anprisning af sine tilkøbsydelser?

Dobbelte regnskaber

Det fremgår af lovforslaget, at økonomien i relation til døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere, skal holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige økonomi. Der skal så at sige køres et helt separat regnskab med egne indtægter og udgifter for denne virksomhed.

Det fremgår samtidigt, at prisfastsættelsen på den socialpædagogiske ledsagelse skal afspejle samtlige langsigtede omkostninger ved leveringen af den socialpædagogiske ledsagelse – samt at *"...væsentlige, identificerbare besparelser i f.eks. personaleressourcer og kost mv. på døgntilbuddet i den periode, hvor beboeren ikke opholder sig på døgntilbuddet"*, skal modregnes i den betaling som opkræves hos beboeren.

Det forekommer LEV, at denne model lægger op til en slags 'cigarkasse-økonomi' i offentlige sociale døgntilbud. Dette rejser efter LEVs opfattelse flere problemstillinger:

- a) Hvordan skal Socialtilsynene foretage det fornødne tilsyn med døgntilbuddenes økonomiske forhold, hvis ikke tilsynet har indsigt i økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som i visse tilfælde kan have stor betydning for døgntilbuddenes samlede økonomi? Lovforslagets krav om, at prisen skal afspejle de samlede langsigtede omkostninger, indebærer eksempelvis, at døgntilbuddets salg af socialpædagogisk ledsagelse skal medfinansiere lønudgifter til ledelse, kontorhold mv. Hvordan disse indtægter og udgifter anføres i det enkelte døgntilbuds regnskab, forekommer aldeles uklart. Dermed er det også uklart om de regnskaber, som socialtilsynene skal føre tilsyn med, er retvisende og gennemskuelige.
- b) Det fremgår af forslaget, at prisen på den tilkøbte socialpædagogiske ledsagelse skal afspejle samtlige langsigtede omkostninger ved at levere denne ydelse. Det anføres samtidigt, at *"væsentlige, identificerbare besparelser"*, som opstår som følge af den tilkøbte socialpædagogiske led-

sagelse, skal fradrages den pris, som beboeren opkræves. LEV finder det ikke rimeligt hvis fastsættelsen af, om en besparelse er så 'væsentlig', at den skal fraregnes prisen, alene er overladt til døgntilbuddet. Desuden bekymrer det LEV, at forslaget med denne formulering lægger op til, at visse driftsbesparelser i døgntilbuddet ikke behøver at blive modregnet i prisfastsættelsen.

5) Magtanvendelse

Lovforslaget indeholder en gengivelse af de dele af servicelovens magtanvendelsesregler, som vurderes også at kunne finde anvendelse i forbindelse med leveringen socialpædagogisk ledsagelse, som en borger har tilkøbt af sit botilbud/døgntilbud.

Gengivelsen af magtanvendelsesreglerne i nærværende lovforslag er alene påkrævet, fordi man har valgt at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal reguleres i en selvstændig hovedlov. Dette er på mange måder med til at understrege den særlige karakter, som døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse har. Vi har således at gøre med borgere, som køber og betaler en tjenesteydelse af en leverandør – men som samtidigt har funktionsnedsættelser, der betyder, at det i helt særlige tilfælde kan være nødvendigt at anvende magt over for dem, hvis de udsætter sig selv eller andre for alvorlig fare.

LEV anderkender, at magtanvendelse kan være nødvendigt i særlige situationer, hvor alle pædagogiske virkemidler er udtømte – og at et fravær af magtanvendelses hjemmel i sjældne tilfælde ville kunne medføre farlige situationer for både den pågældende selv og omgivelserne. På den baggrund har LEV ingen særskilte bemærkninger til denne del af lovforslaget

Med venlig hilsen

Anni Sørensen
Landsformand

Den 13 02 2017

D.nr .301559

Sagsbeh. tg_lev

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

BILAG 1

Bidrag til LEVs hørings svar vedr. udkast til lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie

LEV opfordrede den 4. februar i år på lev.dk til at mennesker, som frygter, at de selv, deres pårørende eller personer, som de støtter i hverdagen, vil blive ramt af lovforslagets konsekvenser, gav deres mening til kende. Vi tilbød, at man kunne indsende til LEVs sekretariat, som herefter ville vedlægge det til LEVs samlede hørings svar. Deadline var den 9. februar, og i løbet af de 6 dage indkom vedlagte 13 henvendelser. Et supplerende eksempel på pårørendes bekymringer i anledning af lovforslaget vedr. tilkøb kan i øvrigt læses her:

<http://www.lev.dk/nyheder/2017/januar/brugerbetalt-ledsagelse-truer-mettes-ferie>

For at undgå enhver tvivl om, hvorvidt der kan være tale om videregivelse af personfølsomme oplysninger i de indkomne bidrag, har LEVs sekretariat valgt at anonymisere alle indkomne bidrag, hvor der kunne være den mindste tvivl – uanset at ingen af bidragsyderne selv, har anmodet om denne anonymisering.

Til LEV/ socialministeriet Kristiansborg.

Kalundborg den 04.februar 2017

Jeg er en ung mand på 34 år der aktivt deltager i det sociale liv i dagligdagen.

Kommunen mener ikke, at jeg har behov for, at få mere hjælp uden for boligen end § 97. Med en halv time i døgnnet og med en mulighed for at spare disse timer sammen, til at kunne deltage i f.eks. familiefester, min svømning engang om ugen, samt andre aktiviteter bl.a., i den handicap klub jeg går til en gang om ugen hvor jeg møder ligestillet. Alle kan se at her knækker filmen allerede, der er ikke hjælp nok, så hvis jeg ikke havde min familie og andre der forbarmede sig over mig og mit handicap, kunne dette ikke lade sig gøre.

Hvis Regeringen mener, at vi medborger som handicappede, skal betale for vores hjælper (på grund af vores handicap), uden at få økonomisk godtgørelse for vores udgifter, vil det ikke kunne lade sig gøre ud fra min nuværende udbetalte pension.

Kalundborg kommune visiter ikke § 85 hjælp uden for boligen, da det ifølge kommunes serviceniveau ikke ligger i kvalitetsstandarderne, her henviser kommunen mig til ledsagerordning § 97. som ikke kan bruges da jeg er multihandicappet, og har meget omfattende fysiske og psykiske funktionsnedsættelse, jeg sidder i min kørestol fra kl. 7:00 til 22:00 fast spændt på ben og krop 365 dage om året (ja nogen ville kalde det en spændetrøje)

På trods af mit svære handicap har jeg mod på livet og vil gerne kunne deltage i samfundslivet. Dette kan jeg ikke uden hjælp. Hvis regeringen nu mener, at jeg skal til at betale for denne hjælp må regeringen /folketinget indskyde en passus om kompensation til betaling af hjælper.

Ferie:

Efter min klage vedtog kommunen:

Kalundborg Kommunes kommunalbestyrelse vedtog i 2016, at der kunne bevilges 5 dages ferie med medhjælper fra bostedet uden betaling. Jeg kunne frygte med regeringens nye udspil, at kommune nu vil opkræve mig kr. 35000 for min ferie som de gjorde før, hvis jeg skulle bruge kommunens tilbud.

Hvilket jeg den gang klagede over til daværende socialministeren og hvorefter kommunerne blev underkendt for ulovlig opkrævning og, at denne form for diskrimination blev stoppet af daværende minister.

Da jeg ikke havde råd til dette ud fra en pension måtte jeg dengang sige fra til ferie.

Er det dette, at regeringen i det sociale udvalg igen lægger op til ved brugerbetaling, vi er jo ikke alle multihandicappede så velhavende, at man kan betale kr. 35000,- til en ferie på 5 dage. Jeg tror heller ikke jer medborger der sidder og laver disse love selv ville betale kr. 35000,- for en 5 dags ferie til Samsø.

Med venlig hilsen

Jørgen [redacted] n

4400 Kalundborg

Emne:

VS: høringsvar

Fra: Lone [redacted]@fiberpost.dk]

Sendt: 4. februar 2017 23:04

Til: Landsforeningen LEV

Emne: høringsvar

Jeg vil blot kommenterer det forslag om brugerbetaling.

Jeg har en søn med down syndrom, som bor på institution, jeg syntes det er svært for ham at få sine penge til at slå til, derfor ser jeg med stor bekymring på at brugerbetaling sniger sig ind på den gruppe mennesker, som ikke selv har nogen mulighed for at påvirke deres indtjening.

Huslejen stiger, han skal betale til en bus, selv om han cykler. Kosten sættes op med 400kr i år, selv om han selv hjælper med at lave mad, jeg syntes det ser dystert ud for den her gruppe mennesker.

Og jeg syntes ikke vi kan være det bekendt.

Med venlig hilsen

Lone [redacted]

Ledende sygeplejerske. cand.cur. MPA.
[redacted]

~~Thomas Svane~~

Emne: VS: Høringssvar vedrørende lovforslag om brugerbetalt ledsagelse
Vedhæftede filer: LEV høringssvar.docx

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Gitte Dybro [mailto:~~gdybro~~@stofanet.dk]

Sendt: 8. februar 2017 11:27

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar vedrørende lovforslag om brugerbetalt ledsagelse

Hej LEV

Hermed mit bidrag til høringssvar, som meget gerne må blive vedlagt LEV's høringssvar.

OG tak for LEV's gode arbejde:)

VH Gitte ~~Dybro~~

Din meddelelse er klar til at blive sendt med følgende vedhæftede filer eller links:

LEV høringssvar

Hørings svar vedrørende brugerbetaling på ledsagelse

Mit navn er Gitte ~~Dahl~~. Jeg er mor til og værge for en 30-årig kvinde med udviklingshæmning.

Min interesse for nærværende sag har selvfølgelig udspring i min datter. Derudover har jeg gennem 30 år interesseret mig for livsvilkårene for mennesker med udviklingshæmning generelt, herunder samfundets vilje til at tilgodese deres rettigheder, ligestilling og ligeværd.

Desværre er det gået stærkt ned ad bakke med dette de senere år og intet tyder på, at bunden er nået endnu. Danmarks arrogance overfor FN's Handicapkonvention og de øvrige nordiske landes kritik af forhold på handicapområdet i Danmark er de overordnede eksempler på dette. De stærkt forringede livsbetingelser for mennesker med udviklingshæmning er de kontante udtryk for denne kyniske udvikling i holdningen til mennesker med handicap.

Jeg opfatter lovforslaget om brugerbetaling på ledsagelse som etisk uanstændigt og i modstrid med lovgivningen, som jo pålægger kommunerne at kompensere for handicappede menneskers handicap i videst muligt omfang.

Lovforslaget betyder, at mennesker med handicap reelt kommer til at betale fordi de er handicappede. Det er problematisk set ud fra et etisk perspektiv: Ingen mennesker i målgruppen er selv skyld i deres handicap og de har ingen muligheder for selv at ændre på deres situation. Der adskiller de sig fra os uden handicap, som selv kan påvirke vores livsbetingelser gennem uddannelse, job, rehabilitering, opsparing, osv. Det er en kynisk holdning til en gruppe medborgere, at jo mere handicappet du er, jo mere straffes du økonomisk. Jamen dog.

Set ud fra et økonomisk perspektiv er lovforslaget også kritisabelt: De mennesker, som har fået førtidspension efter 2003 er i forvejen dårligt stillede. Deres førtidspension tillader knapt en almindelig levestandard og slet ikke opsparing. Der vil således være en voksende gruppe medborgere med handicap, som ikke har penge til at spare op til brugerbetalt ledsagelse og som dermed isoleres i botilbuddene mere end de faktisk allerede bliver nu.

Jeg opfatter det endvidere som meget problematisk, at brugerbetaling ikke er en myndighedsafgørelse og at der dermed ikke er nogen klageret. Der skal ikke være noget tilsyn eller kontrol med området, hvilket kan medføre retsløse tilstande, hvor det er uigennemskueligt hvor meget hvem betaler til hvem og for hvad. Det ville mennesker uden handicap vist ikke finde sig i? Ville I?

Endelig kan lovforslaget medføre, at den ledsagelse, som kommunerne er forpligtede til at stille til rådighed indenfor botilbud/bostøtte, skrumper, når der bliver mulighed for at opkræve brugerbetaling. Der skal jo ikke være nogen som helst kontrol, så det kan blive meget uigennemskueligt, hvad den enkelte borger har ret til og hvad vedkommende selv skal betale for. Der kan kommunerne skalte og valte, hvis de vil.

Da lovforslaget om brugerbetalt ledsagelse angiveligt alene omfatter ledsagelse på ekstra ferie, burde det fremgå tydeligt af navnet på loven, at det drejer sig om **ekstra** ferie, så der ikke er nogen tvivl, der kan komme målgruppen til skade.

Jeg finder det forkasteligt, at politikere og embedsmænd, som er velfungerende og økonomisk velstillede, kan lancere en lovgivning, som i den grad straffer en gruppe medborgere, der befinder sig helt i den anden ende af skalaen, hvad angår funktionsniveau og økonomisk formåen. I stedet burde I værne om deres ligestilling og ligeværd. De er også en del af vores demokrati, de har stemmeret og de betaler skat.

De økonomiske beregninger over udgifterne til ledsagelse, som er foretaget i ministeriet, er stærkt misvisende og overdrevne. Vi *har* råd til at sikre denne målgruppe gratis ledsagelse og dermed vise dem den respekt, som ligestilling og ligeværd medfører.

Sammenfattende mener jeg, at lovforslaget er kynisk og tilsidesætter handicappede menneskers retssikkerhed, herunder ligestilling og ligeværd.

Når man ikke selv har en tæt relation til et menneske med handicap, er det nok svært at forstå det fulde omfang af, hvad det vil sige. Men lyt på os, der har disse dejlige mennesker i vores liv.

Mit hjerte græder.....

[REDACTED]

Emne:

VS: Høringssvar

Vedhæftede filer:

Høringssvar vedr. ledsagelse under ferie.docx

Fra: [REDACTED]

Sendt: 8. februar 2017 14:46

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar

Til LEV

Hermed vores bidrag til høringssvar. Godt I arbejder aktivt med sagen! Det hjælper os meget.

Venlig hilsen

Hanne og Kurt S [REDACTED]

Sendt fra Mail til Windows 10

[REDACTED] d. 8.2.2017

Høringssvar til "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier"

Vores bror/svoger var udviklingshæmmet med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne. Han boede derfor i et kommunalt botilbud i Haderslev.

På pårørendemødet umiddelbart efter jul drøftede vi hvert år sammen med lederen og kontaktpersonen ideer til, hvor vi troede, vores pårørende ville have størst glæde af at komme på ferie. I de seneste år blev det nogle dage på et feriecenter, der har ideelle faciliteter og aktiviteter for handicappede. Her havde han sammen med nogle af sine faste pædagoger og et par andre borgere fra bostedet en dejlig ferie. Han betalte selvfølgelig selv for sin ferie, hvorimod hans bosted/kommune betalte for udgifterne for hans ledsager.

I Faaborg-Midtfyn Kommune, hvor vi bor, er handicappede med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne udelukket fra at komme på en lignende ferie, da de selv skal betale udgifterne til en ledsager fra et privat vikarbureau.

Vi synes, det er urimeligt, at der er kommuner, der har et serviceniveau for socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferier på nul dage om året!

Vi kunne derfor ønske os, at der blev indført minimumsrettigheder for ledsagelse til fx 5 dages ferie for borgere med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne, der bor i botilbud.

Det vil også kunne erstatte Ankestyrelsens principafgørelse, der fastslår, at man kan have ret til socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med en kortere ferie i Danmark. Det skal ske efter en ansøgning til kommunen, der på baggrund heraf skal lave en konkret individuel vurdering af om ansøgeren opfylder betingelserne herfor. **Borgere, som ikke har nogen til at hjælpe sig med at lave en ansøgning, bliver herved dårligere stillet end dem, der kan få hjælp.**

I bemærkningerne til lovforslaget står der: "det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen på baggrund af denne lov kan eller skal reducere eller give afslag på ansøgningerne om socialpædagogisk bistand, efter servicelovens § 85, som den enkelte beboer i målgruppen for socialpædagogisk bistand på baggrund af en konkret og individuel vurdering har behov herfor" **Det er pæne ord til alle dem, der i dag bor i en kommune, hvor man giver 0 kr. til ledsagelse.**

Venlig hilsen

Hanne-og Kurt [REDACTED]

[REDACTED]

Emne:

VS: Brugerbetalt ledsagelse - HØRINGSSVAR.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sven [REDACTED] [mailto:[REDACTED]@icloud.com]

Sendt: 4. februar 2017 16:52

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Brugerbetalt ledsagelse - HØRINGSSVAR.

Mit navn er Sven [REDACTED]. Jeg er far til en hjerneskadet søn på 61 år. Han bor i et "støttecenter" han er flerhandicappet - spastiker - kan ikke læse og regne - har kun sin førtidspension (indtil han får folkepension, hvor han som bekendt får fjernet sine handicaps - nå, nej sin førtidspension). Kommunerne arbejder med den "rehabiliterende indgang til fortsat livskvalitet" men hvordan vil man kunne det hvis dette lovforslag ophøjes til lov, for det kan en førtidspension nu - og senere bortfald af invaliditetsydelser - ikke klares uden ret til handicapkompenserende ydelser.

NB: Den nye amerikanske præsident's nedladende syn på mennesker med handicap er vel ikke allerede ved at brede sig her til lands ? !

Stor hilsen

Sven [REDACTED]

Odense

[REDACTED]

Emne:

VS: Høringssvar om brugerbetaling til ledsagerordning

Fra: Jeanette [REDACTED]@outlook.dk]

Sendt: 4. februar 2017 14:23

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar om brugerbetaling til ledsagerordning

Jeg er mor til en udviklingshæmmet dreng på 14.. han vil sandsynligvis altid have brug for hjælp og ledsagelse. Hvis der kommer brugerbetaling på ledsagerordning vil han være afhængig af mig resten af sit liv. Da jeg selv er lavtlønnet og han heller aldrig vil blive en velstående person bliver det umuligt for hverken mig eller ham at finde den slags penge. Det er da heller ikke rimeligt hverken for mig eller min søn at han skal være afhængig af mig resten af sit liv for at komme rundt.

Det kommer til at gå rigtig hårdt ud over en gruppe mennesker som har det svært i forvejen og har kæmpet hele deres liv.

Venlig hilsen Jeanette [REDACTED]

Sendt fra Mail til Windows 10

Emne:

VS: LEV Nyhedsbrev - Vil du bidrage til LEVs høringssvar? - Brugerbetalt ledsagelse truer Mettes ferie

Fra: Tom Larsen [mailto:tom@ekkenberg-kbh.dk]

Sendt: 6. februar 2017 12:32

Til: LEV Noreply; Landsforeningen LEV

Emne: Re: LEV Nyhedsbrev - Vil du bidrage til LEVs høringssvar? - Brugerbetalt ledsagelse truer Mettes ferie

Hej

Jeg er institutionsleder/ejer på døgninstitutionssområdet.

Arbejder med Autisme/Aspergers ADHD mange tillægdiagnoser herunder psykiatri og nu også muskelsvind.

Jeg ser at man kan komme ud over denne problematik ved at lovgivningen tog højde for at vi skulle inkludere X-antal dages ferie i tilbudstaksten på tilbudsportalen. Alle har ret til ferie, det står der i lovgivningen.

Når kommunerne køber en ydelse ville de også skulle købe retten til at borgeren havde denne lige ret!!!!!!
Jeg ser at der i den retning er nogle der har sovet i timen.

Håber at i kan bruge min kommentar

--

Med venlig hilsen

Tom Larsen

Ekkenberg & Larsen
Ejer - København

Ekkenberg & Larsen Netværk København ApS S85
Teglholms Alle 9, 6th
2450 København SV
CVR NR 32 06 70 50

Ekkenberg & Larsen Botilbud ApS S107
Peter Holms Vej 2, 5th
2450 København SV
CVR NR 33 50 36 52

Mobil 21 34 88 97
tom@ekkenberg-kbh.dk

Den 04-02-2017 kl. 12:40 skrev Landsforeningen LEV:

[Ikke længere interesseret? Afmeld nyhedsbrevet her](#) . Problemer med at se denne mail? [Se den i din browser](#)

Ekkenberg & Larsen Netværk
85afd1@ekkenberg-kbh.dk

Emne:

VS: Brugerbetaling på pædagogisk ledsagelse på et udviklingshæmmet menneskes ferie - høringsvar

Fra: Nikolaj Kristian Carlsen

Sendt: 6. februar 2017 17:08

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Brugerbetaling på pædagogisk ledsagelse på et udviklingshæmmet menneskes ferie - høringsvar

Albertslund 06.02.2017

Kære minister, kære politiker, kære medborger

Hvorfor skal ferie primært være til rådighed for de udviklingshæmmede mennesker der har råd til at betale 20.000 kr. eller mere for en passende pædagogisk ledsagelse? Det her er et bidrag til Landsforeningen LEVs høringsvar vedr. brugerbetaling på pædagogiske ledsagelse og støtte på en årlig ferie. Der er kun tale om en ferie.

Jeg kender Klaus og han har ikke råd til at stampe 20.000 kr. ud af sit budget. Når huslejen, mad og det allermest nødvendige er betalt har han ikke kun et begrænset rådighedsbeløb på kontoen. Han har det svært med sig selv, den diagnose han har fået stillet som psykisk sårbar og som sent udviklet. Kan han og andre udviklingshæmmede mennesker ikke få lov til at holde ferie pga. lave økonomiske ressourcer?

Jeg er Nikolaj, er cand.comm i kommunikation og historie, diagnosticeret med downs mosaik syndrom og praktikant i Landsforeningen LEV.

Socialministeren uanset politisk tilhørsforhold har råd til at tage på ferie til Island, Japan, Cuba eller et andet land på den løn som vedkommende får fra alle danske skatteborgere. Så er det vel også rimeligt at et udviklingshæmmet menneske kan komme på ferie, selvom vedkommende ikke har en ministerløn som økonomisk grundlag?

Når vi har råd til socialministerens løn har velfærdsstaten også råd til at udviklingshæmmede mennesker kan få en ferie pr. år uden at de skal trampe 20.000 kr. eller mere ud af deres midler. Hvis lovforslaget gennemføres kommer Klaus ikke på ferie, fordi han ikke har råd til at købe pædagogisk støtte. Vi kan finde på løsninger, i stedet for at stampe ham og andre ned i en uværdig situation ved at aflyse deres ene årlige ferie.

Vi kan lade velfærdsstaten betale for kvalificeret pædagogisk støtte på en ferie om året for et udviklingshæmmet menneske – i stedet for at give skattelettelser til de økonomiske stærkeste.

Vi kan omsætte vores ord til handling – så vi ikke kun taler om en værdig behandling af udviklingshæmmede mennesker – og giver dem et pusterum, lige som vi andre får når vi går på ferie.

Vi kan finde pengene f.eks. ved at skrue ned for skattefradraget til dyre biler, private sundhedsforsikringer og privatskoler.

Danmark er bygget som en solidarisk velfærdsstat der omfordeler økonomiske midler, så vi alle kan få muligheder og ikke bliver holdt urimeligt nede af hvad vi tilfældigvis tjener hver især. Mange udviklingshæmmede har enten en førtidspension eller en halv kontanthjælp at leve for.

I Danmark går vi ind for frihed for alle der bor her. Det gælder også friheden til at tage på en årlig ferie.

Med venlig hilsen,

Nikolaj Carlsen

Morbærhaven 5 – 88
2620 Albertslund

Med venlig hilsen,

Nikolaj Kristian Carlsen

Cand.comm i kommunikation og historie
Praktikant i LEV og KLAP
Mobil: +45 21 12 33 53

Landsforeningen LEV

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
www.lev.dk

Mai 2016 - budget

Udgift 2015 - 2016	juli	aug	sep	okt	nov	dec	jan	feb	mar	apr	maj	jun	I ALT
UDGIFTER													
Husleje	7.111	7.111	7.111	7.111	7.111	7.111	7.421	7.421	7.421	7.421	7.421	7.421	87.192
Varme a/c	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	6.000
El - NOE - a/c kvartal	455			448			400			19	4	411	1.737
Vand a/c							150	150	150	150	150	150	900
Kost, bus og diverse	2.796	3.347	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	34.103
Canal Digital	499	508	509	509	509	509	524	524	524	524	524	524	6.187
Licens			1.230						1.241				2.471
Løveapoteket	37		1.441		50	207	329	50	448	825		317	3.704
Sygesikringen DK	345			345			352			352			1.394
Handyforsikring						1.455							1.455
Aller - TV blad					702						702		1.404
Kost til dagtilbud	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	2.400
CBB - telefoni	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	1.200
SEB Pension	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	3.936
TOTAL													154.083
INDTÆGTER													
Pension	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.560	12.560	12.560	12.560	12.560	149.726
Boligstøtte	2.313	2.313	2.313	2.313	2.313	2.313	2.423	2.423	2.423	2.423	2.423	2.423	28.416
Sygesikringen DK		637						289			279		1.205
TOTAL													179.347

19.06.2016

~~Thomas Sørensen~~

Emne: VS: Høringssvar om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse (brugerbetaling)
Vedhæftede filer: Mai - budget til LEV, juni 2016.pdf

Fra: Edel & Bjarne A. [redacted]@youmail.dk]
Sendt: 6. februar 2017 18:29
Til: Landsforeningen LEV
Emne: Høringssvar om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse (brugerbetaling)

Hej,
Jeg hedder Mai og er udviklingshæmmet, derfor har jeg bedt mine forældre skrive dette for mig.

Jeg er 30 år og har fået bevilget pension efter 2003 efter den nye pensionslov.

I 12 år har jeg boet på et af Region Midtjyllands bosteder.
Det er et bosted, som er bygget for 10 år siden og er beliggende på landet. Der er 12 km til den nærmeste større by, Holstebro.

Jeg elsker at komme på ferie sammen med de andre beboere fra bostedet og det kendte personale.

Hvis det bliver således, at jeg skal betale personalets timeløn, vil jeg ikke have mulighed for og råd til at komme med på ferie.

Der er ikke overskud i budgettet til at komme på ferie, da min husleje er meget høj.

Den månedlige husleje alene udgør 7.121 kr., og dertil kommer forbrug af el, vand og varme, som er 1.061 kr. – det er i alt 8.182 kr.

Jeg har yderligere faste udgifter for 4.850 kr.
Samlede månedlige udgifter er 13.000 kr.

Mine månedlige indtægter er pension, boligstøtte og et mindre tilskud fra "Danmark" på ca. 15.100 kr.

Der er således ca. 2.100 kr. til lomme penge, gaver, tøj, frisør, toiletartikler, gæster, nyanskaffelser og almindelige vedligeholdelse af lejligheden og de ting, som jeg har.
Og ferie?!

Konsekvensen af en vedtagelse af lovforslaget vil betyde, at jeg ikke kommer på ferie, og at jeg ikke, som andre, kan glæde mig til at holde ferie sammen med "min familie" fra bostedet – og heller ikke glæde mig over planlægning af ferie.

Det føles ligesom at være i fængsel, når man ikke kan komme på ferie sammen med sin venner.

Det betyder også, at der ikke er fælles oplevelser at glædes over. Det gælder både før, under og efter en ferie, hvor vi snakker om ferien og genopfrisker fælles oplevelser.

Før jeg flyttede i denne lejlighed, havde jeg sparet ca. 20.000 kr. op, og dette beløb har jeg stadig stående på min konto.

Det er vel lige nok til at dække min begravelse den dag, jeg skal herfra!

Jeg sender kopi af budget med.

Jeg håber godt nok ikke, at lovforslaget bliver vedtaget.

Vh.

Mai [redacted] (og forældre Edel [redacted] og Bjarne [redacted])

Denne e-mail blev kontrolleret for virusser af Avast antivirussoftware.

www.avast.com

Emne: VS: Bidrag til LEV's hørings svar vedrørende "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier"
Vedhæftede filer: LEV-central-012-070217.docx

Fra: Ole [redacted] [mailto:[redacted]@gmail.com]

Sendt: 9. februar 2017 22:26

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Bidrag til LEV's hørings svar vedrørende "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier"

9.2.2017

Der er høringsfrist på lovforslaget om tilkøb af ledsagelse den 13.2.2017. Hoslagt følger mit hørings svar, som jeg gerne ser blive bilagt LEV's eget hørings svar.

med venlig hilsen

Ole [redacted]

Hørings svar i anledning af udkast til "lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier".

Til Regering og Folketing.

Mit navn er Ole [redacted] (Bopæl: [redacted] Hørsholm)

Jeg er værge for min søn, Peter [redacted] 39 år. Han er totalt hjælpeløs. Han kan bl.a. ikke gå, ikke holde på ting og ej heller tale. Hans intellektuelle kapacitet er meget begrænset.

Min søn fører en trøstesløs tilværelse på en døgninstitution i Nordsjælland. Et af de små lysglimt er at "komme ud". Vi fornemmer – da vi jo ikke kan spørge ham og få et svar – at han føler sig oplivet, når han har været på tur, enten lokalt eller videre ud.

Det foreliggende forslag om tilkøb til ledsagelse vil blive en katastrofe, hvis ikke det ændres væsentligt. Det er for mig ikke spørgsmålet om, at det offentlige nu ønsker at trække penge ud af de handikappede, men den kendsgerning, at forslaget er yderst upræcist. Efter 42 år i Centraladministrationen ved jeg positivt, at de personer, som laver udkast til love fuldt ud er i stand til at formulere love helt præcist efter hensigten og hvis man er usikker kan man jo altid høre Justitsministeriets lovkontor. Når man, som i det foreliggende tilfælde, formulerer et meget upræcist lovforslag, så er det med overlæg. Hvorfor det – hvad er formålet? Formentlig – men det er min formodning – vil regeringen give kommunerne frie hænder til at sætte deres eget niveau. Der er så, i givet fald, tale om total ansvarsforflygtigelse. Det er regeringens opgave at forsvare de svage i samfundet, ikke at overlade dem til kommunernes forgodtbefindende.

Lad mig give et eksempel. Efter en uannonceret besparelse i foråret 2015 på 70.000 kr. pr. person på den døgninstitution min søn bor på, udtalte formanden for Kommunens Socialudvalg i Frederiksborg Amtsblad "at kommunen da ikke ønsker beboerne udsat for utålelige forhold". Man kan altså godt behandle folk meget, meget dårligt, blot det ikke er "utåleligt". Hvad er i øvrigt skillelinjen mellem tåleligt og utåleligt. I 2015 var der stor offentlig opstandelse over at Kommunerne i gennemsnit havde sparet 5000 kr. pr. plejehjemsbeboer. Det var ufint men det var tilsyneladende i orden at spare 70.000 kr. på mennesker, som er fuldt og helt hjælpeløse. Vi ude i samfundet må i kommunerne trækkes med den slags mennesker, som jeg af venner og familie er blevet forbudt at kalde "politisk affald" - mennesker som regeringen med sit lovforslag vil give fuldmagt til at forvalte loven. Dette ville være en skamfuld handling.

Ikke alene er regeringens tilgang til sagen ansvarsløs, den er også tankeløs. Regeringen bør forstå, at vi, der har fingeren på pulsen, ikke kan have nogen tillid til kommunale

politikere, som kun fungerer anstændigt når der er fuldstændig klare regler for hvad de skal forvalte, som f.eks. rent vand og snerydning. Lokale politikere bør ikke have ansvar for det væsentlige - for menneskers ve og vel. Det er et stort problem i Danmark at det kommunale bagstræb støjer så meget at Christiansborg ikke kan høre alarmklokkerne

Lovforslaget bør trækkes tilbage. Hvis dette, af uforståelige grunde, ikke er muligt, så bør lovforslaget gøres præcist. Det bør f.eks. angives klart at tilkøbsmuligheden først træder i kraft efter minimum X dages ferie med ledsagelse, som afholdes af den pågældende persons døgninstitution. Desuden skal sætningen (§2,stk 2, anden sætning), som angiver at "beboeren på eget initiativ skal ønske at tilkøbe ledsagelse" fjernes. Hvis sætningen forbliver en del af lovforslaget, så idømmes en stor gruppe mennesker permanent stuearrest – nemlig de mennesker, som ikke kan formulere ønsker, heller ikke non-verbalt. Hvorfor er denne begrænsning egentlig sat ind i lovforslaget? Tankegangen bag er uanstændig. Disse mennesker har jo også brug for at komme ud hjemmefra.

Med venlig hilsen

Ole

Emne:

VS: Tilkøb

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ragnhild Andersen [mailto:ragnhild@lev.dk]

Sendt: 9. februar 2017 15:01

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Tilkøb

Det er med stor bekymring jeg hører om tilkøb af ledsagelse for mennesker med udviklingshæmning, at de skal betale for ledsagelse. Det bliver for mange ikke muligt at betale, og de har i forvejen ikke samme muligheder som os andre til at få oplevelser. Mange har ikke penge til at betale, og det er store restriktioner og lille forståelse i kommunerne for vor gruppe medmennesker. Det er dyrt at rejsemål ferie, også selv om man kun skal betale for sig selv. Dette gør, at deres udvikling går i stå, for alle har behov for stimulering og noget at glæde sig til. Det er faktisk diskriminering af handicappede. Vil vi tilbage til den tid de blev interneret på store institutioner og holdt væk fra samfundet. Det kan da ikke være rigtigt!

Mennesker med handicap er mennesker med de samme behov som andre. Hvad med FN handicap konvention?

Venlig hilsen

Ragnhild Andersen, møllebakken 28, lading, 8471 Sabro Tlf. 86948856. - 23832782

Sendt fra min iPad

[Redacted]

Emne:

VS: Mennesker som har meget lidt skal betale rigtigt meget

Fra: Erik [Redacted]

Sendt: 5. februar 2017 21:46

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Mennesker som har meget lidt skal betale rigtigt meget

- Kære LEV dette kan i vider give som i finder jer bedst men det må ikke redigeres.
-
- Jeg er far til 2 psykisk handicappede unge mænd

Jeg kunne tænke mig at få svar på min antagelse, som er, at de politikere som vil tvinge mennesker, som ikke kan forsvare sig, til at betale for den nødvendige hjælp til at leve et liv med værdighed, hvor de bruger hjælpen til komme ud blandt andre og opleve sammen med andre, så de ikke skal leve gemt og glemt (Glemte er muligvis netop hensigten fra politisk side fordi det ikke koster penge) Jeg ønsker at få svar på om de politikere som giver sig selv fede lønforhøjelser og som har vokset op i et samfund med tag selv borde til alle sider. Vil være så venlig at gøre sig umage for at næste generation og kommende generationer kan leve og udvikle sig optimalt i det samfund som er FEMTE bedst til at tjene penge pr indbygger incl. de handicappede skoleelever og alle på en eller anden form for overførselsindkomst. Tal fra OECD.

Jeg opfatter lovforslaget som udtryk for en utrolig egoistisk tankegang som uden hensyn til beskyttelse og omsorg for de fattige og handicappede kun har til hensigt at gøre de mest velhavende mere velhavende og marginalisere og undertrykke mennesker som ikke kan forsvare sig selv.

Jeg mareridt er at når jeg og deres mor engang er borte, hvis mine sønner ikke kan tage vare på sig selv (de er i dag 27år) og har brug for socialpædagogisk hjælp, Så er hjælpen ikke at få fordi årtiers degeneration af det sikkerheds net mine forfædre og vi har været med til at opbygge ødsles væk for at give hurtige økonomisk gevinst. Jeg er sikke på at på den lange bane og engang i ikke en så fjern fremtid vil vi se tilbage på denne tid som den tid hvor den danske velfærd blev ødelagt af mennesker med alt for stort behov for personlig økonomisk gevinst!

Mvh Erik

Med venlig hilsen / My kind Regards / Mit freundlichen Grüßen

Erik [Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

8830 Tjele

Denne e-mail blev kontrolleret for virusser af Avast antivirussoftware.
www.avast.com

Bidrag til høring om forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Ud over de økonomiske forhold ved mere brugerbetaling er der også et andet, der er, måske, endnu mere skræmmende i forhold til lovforslagets § 7, hvor omtales begrænsning af magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Det omhandler grundlaget for at undgå anvendelsen af magt og/eller tilsidesættelsen af borgerens selvbestemmelse. Her er både indgående kendskab til borgeren og indsigt i, hvordan borgeren, eksempelvis kan støttes, for at undgå magtanvendelse og indskrænkning af selvbestemmelsen.

Skulle denne vinkel have interesse kan den underbygges via egen forskning.

Keld Trækjær

Lektor UCN

Forskningsleder, cand.psych., BA. Pæd. og cand. Pæd. Anth.